
Auca de Francesc Vicenç Garcia (1579-1623)

Que és la mateixa persona que el Rector de Vallfogona

1. A Saragossa, un bon dia,
va néixer Vicenç Garcia.
2. Fill de pares tortosins,
que van tornar als seus confins.
3. Un cop establerts aquí
el seu pare es va morir.
4. I sa mare, pel seu bé,
es casà amb un llibreter.
5. En Vicenç, des de llavors,
passà a ser un lector feroç
6. de Quevedo, Calderon,
de Cervantes... de mig món!
7. Anys deprés, a Barcelona,
rep la tonsura rodona.
8. I hi serveix Pere Montcada,
un prohoms d'anomenada
9. D'aquí marxa cap a Vic,
on l'espera un gran amic.
10. És el bisbe Robuster
que el 'cadell' més gros va ser.
11. Per això Rocaguinarda,
li va ensenyar l'espargarda.
12. Després de tal avalot
va voler ser sacerdot.
13. I anà a raure a Vallfogona
que és camí de Tarragona.
14. Allí, va passar la vida
tot fent versos fora mida
15. tenint a prop l'escolà,
un autèntic rata pa,
16. i l'anà a veure en Perot,
aquell 'nyerro' lladregot,
17. davant qui es treu el barret
en un esplèndid sonet.
18. De Girona el sis-cents deu,
Garcia se'n du un trofeu
19. per cantar la gloriola
d'un nou sant, el de Loiola.
20. En vaixell fins a Solou
acompanya el virrei nou,
21. d'Almaçan, segon marquès,
que els castells ensorra, ofès.
22. Bon rector, fa una capella
que dedica a una donzella,
23. santa Bàrbara romana,
verge i màrtir cristiana,
24. de qui escriu una «Comèdia»,
amb un final de tragèdia.
25. En morir Felip III
a Girona ell ha de ser,
26. perquè el bisbe l'ha cridat.
Vol que sigui al seu costat.
27. És aquell Pere Montcada,
de qui era camarada.
28. Hi va i fa un sermó eloqüent
que entusiasma la gent.
29. La llegenda, una bicoca,
a Madrid, ens el col·loca
30. al costat d'un gran col·lega,
el famós Lope de Vega.
31. Com que l'envegen se'n cansa
i aviat sent enyorança.
32. A la rectoria torna
però llavors la Mort amb sorna
33. se l'endu l'any vint-i-tres.
És ben bé que no som res.
34. «L'harmonia del Parnàs»
és el llibre on trobaràs
35. «L'atlant de la poesia»
que és Francesc Vicenç Garcia.
36. Del barroc és el poeta
més sarcàstic i burleta.
37. Conceptista i cultera
que tenim en català.
38. «A una dama que es pentina»
és un vers de línia fina...
39. i elegant, que fa contrast
amb altres de to més bast.
40. Com aquell de la Madrona
i los camps de Barcelona.
41. Que sorprenen, com és lògic,
pel regust escatològic.
42. Tan gran personalitat
dos, tres segles ha marcat.
43. Han estat vallfagonistes
importants seminaristes.
44. Com en Cinto Verdaguer,
o mossèn Climent Forner.
45. En teatre el mitifica
en una obra ben bonica
46. Frederic Soler, Pitarra,
que també era un xic bandarria.
47. A la història i la llegenda,
posem aquí la cloenda
48. d'un home extraordinari
com molts sants del calendari.

Joan Vilamala, 2001/2023